

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความแม่นยำของการประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์โดยครูประถมศึกษาที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 15 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2527 ของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 360 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย มาตรฐานทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียน มาตรฐานประมาณค่าพฤติกรรม และแบบสอบถามผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณค่าความแม่นยำในการประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินค่าพฤติกรรมโดยครูกับคะแนนของนักเรียนที่ได้จากแบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน และทดสอบความแตกต่างของความแม่นยำในการประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ในรูปคะแนนพีเอช-ซี โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแล้วเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของทูกี (Tukey)

ข้อค้นพบ

1. การประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับสูง มีความแม่นยำสูงกว่าการประเมินค่าพฤติกรรมของนักเรียนโดยครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลางและในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. การประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำมีความแม่นยำไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากข้อค้นพบที่ว่า การประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยกลุ่มครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับสูงมีความแม่นยำตรงสูงว่าการประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยกลุ่มครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ เป็นข้อค้นพบที่สอดคล้องกับสัมมุติฐานในการวิจัย ซึ่งข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าทัศนคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับสูงน่าจะเป็นตัวแปรด้านคุณลักษณะของครูที่สำคัญตัวหนึ่ง ซึ่งมีส่วนช่วยเสริมให้การประเมินค่าของครูมีความแม่นยำตรงสูงขึ้น ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะการที่ครูมีทัศนคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับสูง เป็นผู้ที่เห็นคุณค่าและความสำคัญของการวัดและประเมินผลการเรียน น่าจะให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการปฏิบัติภาระในการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียน ตลอดจนเอาใจใส่ในการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจึงน่าจะมีข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนมากพอที่จะใช้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจในการประเมิน เป็นผลทำให้การประเมินค่าของครูมีความแม่นยำตรงสูงขึ้น ส่วนครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ อาจจะทำให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการสังเกตน้อยกว่าครูที่มีทัศนคติในระดับสูง ข้อมูลพื้นฐานที่จะใช้ในการตัดสินใจในการประเมินจึงอาจมีน้อยกว่า การประเมินค่าพฤติกรรมจึงมีความแม่นยำตรงต่ำกว่า ดังเช่น ผลจากการศึกษาของ Heneman & Wexley (1984:1137) ที่พบว่า ความมากน้อยในการสังเกตมีผลต่อความแม่นยำในการประเมิน กล่าวคือ ถ้าผู้ประเมินมีโอกาสในการสังเกตมากขึ้น ความแม่นยำในการประเมินก็จะยิ่งสูงขึ้น ซึ่งข้อค้นพบครั้งนี้มีส่วนที่สนับสนุนข้อเสนอนะของ (Nacino (1982:8) ที่ว่าการที่ครูมีทัศนคติที่ดีต่องานที่ท่าจะเป็นตัวแปรที่ช่วยเสริมให้การทำงานของครูมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ผลจากข้อค้นพบยังช่วยให้ได้ข้อเสนอนะว่าผลจากการประเมินพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับสูงนำมาใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ดีกว่า การใช้ผลของการประเมินโดยครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ

2. จากข้อค้นพบที่ว่า การประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลาง และระดับต่ำมีความแม่นยำตรงไม่แตกต่างกัน เป็นข้อค้นพบที่ไม่สอดคล้องกับสัมมุติฐาน ซึ่งทั้งนี้อาจเป็นเพราะทัศนคติของ

ครูที่มีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำมีอิทธิพลต่อทิศทางการตอบสนองของครูต่อการวัดและประเมินผลการเรียนไม่แตกต่างกัน* ครูทั้ง 2 ระดับที่ค้นคิดจึงอาจจะให้ความสนใจและเอาใจใส่ในการวัดและประเมินผลการเรียน ตลอดจนการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนไม่แตกต่างกัน ข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการสังเกต เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจการประเมินจึงอาจมีไม่แตกต่างกันมาก ดังนั้นความแม่นยำในการประเมินค่าพฤติกรรมในสัมฤทธิ์จึงไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อย้อนกลับไปพิจารณาค่าความแม่นยำในการประเมินค่าพฤติกรรมในสัมฤทธิ์ในตารางที่ 10 จะเป็นที่น่าสังเกตว่าค่าความแม่นยำในการประเมินค่าของครูที่มีค้นคิดต่อการวัดและประเมินผลการเรียนในระดับต่ำ 2 คนสุดท้ายมีค่าเป็น .627 และ .612 ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่า ผลการประเมินของครูอื่น ๆ ในกลุ่มเดียวกัน และสูงกว่าผลการประเมินของครูที่มีคะแนนที่ค้นคิดต่อการวัดและประเมินผลในระดับปานกลางบางคน ทั้งนี้อาจมีตัวแปรตัวอื่นที่มีอิทธิพลต่อการประเมินค่าของครู และจากการศึกษาภูมิหลังของครูเพิ่มเติมพบว่าครูทั้ง 2 ท่านนี้มีภูมิหลังที่แตกต่างจากครูอื่น ๆ ในด้านที่ได้สอนนักเรียนห้องที่ประเมินเกือบทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาพิเศษ ดังนั้นในแต่ละวันจึงมีโอกาสได้สอนนักเรียนอย่างน้อยประมาณ 5 ชั่วโมง ส่วนครูอื่น ๆ นั้นจะมีเวลาได้สอนนักเรียนประมาณวันละ 1 ชั่วโมง ซึ่งการที่ครูมีโอกาสได้สอนนักเรียนมากย่อมทำให้ครูเห็นและเข้าใจพฤติกรรมของนักเรียนมากขึ้น การตัดสินใจในการประเมินจึงอาจทำได้ดีขึ้น ความแม่นยำในการประเมินจึงสูงขึ้น ดังเช่นผลจากการศึกษาของ Heneman and Wexley (1984:1137) ที่พบว่า ความมากน้อยในการสังเกตมีผลต่อความแม่นยำในการประเมินค่า โดยค่าความแม่นยำจะสูงขึ้นเมื่อผู้ประเมินได้มีโอกาสสังเกตมากขึ้น

เนื่องจากในการประเมินค่าพฤติกรรมของนักเรียนนั้น ครูผู้ประเมินจะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญและมีส่วนทำให้เกิดความแม่นยำหรือความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่า ดังนั้นความรู้ความเข้าใจและทักษะในการประเมินจึงเป็นคุณลักษณะที่สำคัญสำหรับครูและจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าทัศนคติของครูที่มีต่อการวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นตัวแปรที่มีผลต่อการประเมินค่าของครู โดยจะมีส่วนช่วยเหลือให้การประเมินค่าของครูมีความแม่นยำสูงขึ้น เมื่อผู้ประเมินผู้นั้นมีทัศนคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการเรียน

* Allport (1935; อ้างถึงใน Ajzen & Fishbien 1980:17) กล่าวว่า "ทัศนคติเป็นสภาพความพร้อมทางจิตและประสาทอันเกิดจากประสบการณ์ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อทิศทางการตอบสนองของบุคคลต่อวัตถุหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

ในระดับสูง ดังนั้นนอกจากครูควรจะมีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการประเมินค่าแล้ว
 ที่คณบดีที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการ เรียนยัง เป็นคุณลักษณะทางวิชาชีพที่สำคัญที่มีส่วนช่วย เสริม
 ให้การประเมินค่าของครูมีความแม่นยำสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเพิ่มความแม่นยำในการประเมินค่าพฤติกรรม

จากข้อค้นพบที่ว่า การประเมินค่าพฤติกรรมไม่สัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยครูประถมศึกษา
 ที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการ เรียนในระดับสูงมีความแม่นยำสูงกว่าการประเมินค่าโดยครู
 ที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการ เรียนในระดับปานกลางและระดับต่ำ จึงควรได้มีการส่งเสริม
 ให้ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการวัดและประเมินผลการ เรียนโดยการเปลี่ยนความเชื่อของครูที่มีทัศนคติในระดับ
 ต่ำต่อการวัดและประเมินผลการ เรียนของนักเรียนให้เข้าไปในทางที่ดี และในขณะเดียวกันควรสร้าง
 ความเชื่อใหม่ที่ดี เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการ เรียนแก่ครูที่มีทัศนคติต่อการวัดและประเมินผลการ
 เรียนในระดับต่ำด้วย (ภาคผนวก 76) เพื่อให้การประเมินค่าของครูมีความแม่นยำสูงขึ้น อันจะทำให้
 ให้การวัดและประเมินผลการ เรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรได้มีการศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้โดยเพิ่มตัวแปรอื่นที่น่าสนใจ เพื่อให้ได้แนวทาง
 ในการส่งเสริมให้การประเมินค่าของครูมีความแม่นยำสูงขึ้น
2. ควรได้มีการศึกษาว่ามีตัวแปรใดบ้างที่จะช่วยส่งเสริมให้ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการวัด
 และประเมินผลการ เรียน เพื่อให้ได้แนวทางในการเปลี่ยนทัศนคติของครูที่มีต่อการวัดและประเมินผล
 การเรียนให้เข้าไปทางดีขึ้นไป